

Rozkaz specjalny Ls. 2/2017

Zuchy, drużny i druhowie,

*„Gdy nadszedł dzień sierpniowy, huczący ogniem dział,
najmłodszy szeregowy na posterunku stał.*

Zwycięstwo jest już blisko – Warszawa będzie żyć! –

Padł strzał i to już wszystko a matce został dziś:

Szary mundur, mały mundur, na łokciach kilka łat,

Szary mundur pod mundurem, dwanaście tylko lat....”

1 sierpnia 1944 r., godzina 17.00 – dokładnie 73 lata temu, wycie syren w Warszawie oznajmiło wybuch powstania warszawskiego. Nasza stolica musiała bronić się przed okupantem. Te dni należą do najważniejszych wydarzeń w dziejach Polski. 63 dni trwały działania zbrojne żołnierzy skupionych w szeregach Armii Krajowej, a także harcerzy skupionych w Szarych Szeregach oraz ludności cywilnej.

Do walki z wrogiem przystąpili w dużej liczbie ludzie młodzi, Wasi koledzy i rówieśnicy – harcerze. To właśnie oni – kilkunastoletni chłopcy, najwyżej piętnastoletni, poprzez swoją służbę na rzecz obecnych i przyszłych losów naszej stolicy, pokazywali innym czym jest hart ducha, wiara i patriotyzm. Zadania łącznościowe, przenoszenie meldunków, udzielanie pierwszej pomocy potrzebującym, podtrzymywanie nastrojów patriotycznych to tylko niektóre z obowiązków, które podejmowali. A przecież nikt ich nie przymuszał do podejmowania tych niebezpiecznych działań. Oni sami, wychowani w duchu przywiązania do narodowych dziejów i tradycji, czuli wewnętrzną potrzebę walki i obrony swojej wielkiej i „małej” Ojczyzny.

Właśnie ta ofiarna postawa młodych ludzi zasługuje na pamięć i szacunek. Jest to ważne zadanie zwłaszcza dla nas harcerzy. Nasi poprzednicy pokazali, iż potrafią wcielić w życie ideały zapisane w Prawie i Przyrzeczeniu Harcerskim. Pokazali czym są i co oznaczają zapisane na wielu sztandarach słowa: Bóg, Honor, Ojczyzna.

Drogi zuchu, harcerzu, instruktorze! Na szczęście obecnie nie musimy oddawać swego życia w obronie Ojczyzny. Zastanów się jednak, jak możesz na co dzień prezentować swoją miłość i przywiązanie do Ojczyzny? Jaka jest Twoja postawa? Co możesz zrobić, z czym walczyć i o co zabiegać, by lepiej żyło nam się w Polsce jak i naszym mieście? Jak wiele dobrego możemy zdziałać na rzecz naszej wspólnoty lokalnej i narodowej, podejmując i sumiennie realizując swoje codzienne obowiązki i trudy. Niech wcielanie w życie naszych harcerskich ideałów – przyjaźni, braterstwa, patriotyzmu, będzie najpiękniejszą formą oddania hołdu i zachowania pamięci o tych, którzy walcząc o naszą wolność, oddali życie. Niech słowa hm. Stefana Mirowskiego *„My też jesteśmy „kamieniami rzuconymi na szaniec”. Mamy te same ideały. Nie musimy pięknie umierać. Ale czy umiemy pięknie żyć?”* będą nam towarzyszyły na co dzień.

CZUWAJ !

hm. Michał Rzepka HR